

RETRO

1. Otíkova poslední láska

11.11.2024 RETRO - Blanka Kovaříková
strana: 20 rubrika: love story

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadla; Ostravě; Státního

Luděk Kopřiva

Ačkoli nebyl žádný zvláštní krasavec, vždycky si vybíral nádherné ženy a díky svému temperamentu neměl problém je získat. Tu poslední, Evu Prokešovou, znal ze všech nejdéle, léta však byli jen kamarádi.

Luděk Kopřiva (1924-2004) byl výborný komik, o to však složitější povaha. Když se v roce 1991 zavíralo Divadlo E. F. Buriana, v němž působil třicet let, jako by končila i jeho kariéra. V roce 1991 si také naposledy zahrál velebníčka, faráře Otíka, v komedii Slunce, seno, erotika a po ní už se objevil před kamerou jen párkrát. Následující roky Ludka Kopřivu čekal luxusní důchod, který mu ztrpčila až Parkinsonova choroba. K divadlu ho přivedl otec, zanícený ochotník, který režíroval a psal hry pro děti, takže Luděk svou první roli dostal jako osmiletý právě od něho. Za války se přihlásil na konzervatoř, která se rok po osvobození reformovala na vysokou školu, DAMU, a tu Kopřiva absolvoval v roce 1948. Potom odešel téměř s celým ročníkem do **Státního divadla v Ostravě** a odtud za tři roky přešel do Divadla J. K. Tyla v Plzni. Právě tam se seznámil s tanečnicí a příležitostnou herečkou Evou Prokešovou (1933-2016), za svobodna Havlíčkovou. To už byl ovšem ženatý s rozhlasovou redaktorkou Olgou a Eva vdaná za herce Jana Prokeše.

"S Ludkem, kterému jsem říkala jen krátce Lu, jsme se brzy skamarádili. S mým mužem se setkávali jako kolegové na jevišti. Jan v té době také režíroval zájezdová představení, v nichž mě s Ludkem často dával dohromady jako protikladné typy. To už jsem byla na volné noze, protože náš synek vyžadoval po těžkém úrazu péči a normální provoz divadla se s tím nedal skloubit. S manželem jsme pak v roce 1959 odešli do Karlových Varů, kde jsme dostali angažmá v tamním divadle, a s Ludkem jsme se od té doby neviděli. Potkala jsem ho až o šestatřicet let později na Václavském náměstí," vyprávěla mi Eva před lety. Luděk ji prý po tak dlouhém čase nejdřív vůbec nepoznal, ale rychle se rozpomněl.

"Se svým mužem jsem prožila krásné manželství, ale v roce 1985 mi bohužel zemřel na rakovinu. Do té doby jsme bydleli ve Varech ve státní vile, na jejíž zahradě byly tenisové kurty, hráli jsme divadlo a jezdili s komponovanými pořady po všech okolních lázních. Já také často moderovala módní přehlídky v hotelu Pupp, p módu jsem měla vždycky ráda. Po manželově smrti jsem ale ve Varech nedokázala zůstat, všechno tam na mě padalo, a odstěhovala jsem se do Prahy. S Ludkem jsme se začali scházet. Měli jsme mnoho společného -vzpomínky, přátele i zkušenost s umíráním partnera. Ludkovi zemřela žena také na rakovinu. Určitě ji velmi miloval, ale celý život jí byl nevěrný. Jejich manželství zůstalo bezdětné. Když jsem s Ludkem začala žít, měl vedle mě ještě jednu přítelkyni. Ona o mně věděla, já o ní nikoli. Pak jsem od ní začala dostávat dopisy, v nichž mě před ním varovala..."

Kdybych to měla vyjádřit stručně: Luděk byl prostě třesknutě na ženské."

Kopřiva byl poměrně populární herec, i když hrál většinou jen menší role. Díky svému vzhledu byl nepřehlédnutelný a leckdy dokázal rozesmát publikum jen pouhým příchodem na jeviště. Rozhodně nebyl žádný krasavec, navíc byl maličký, drobný, působil až křehce. Ze své malé výšky prý měl mindrák, ale celkově své nedokonalosti kompenzoval určitým osobním kouzlem. Eva Prokešová se za něho přes všechna varování vdala. Po listopadu 1989 získal v restituci mimo jiné část činžovního domu po babičce, která byla zdatná obchodnice, a z jeho prodeje i příjemné peníze. Eva na tom byla finančně také dobře, a tak stačilo sbalit kufry a jet, kdykoli si vzpomněli. Procestovali Ameriku, celou Evropu, Afriku, Asii... Začali si také stavět domek ve Čtyřkolech u Čerčan. A proč právě v téhle obci? Luděk tam míval milenkou, na kterou nemohl zapomenout.

Jejich bohaté zážitky z cest ovšem vystřídalo malé domácí peklo. Luděk onemocněl Parkinsonovou chorobou. V kombinaci s jeho složitou povahou to neznamenal nic dobrého. Třas v rukou mu znemožnil řídit auto, což byl po léta jeden z mála koníčků, kterému se náruživě věnoval. Vždycky měl silné a pěkné vozy. Nechtěl, aby ho lidé najednou viděli nemocného, a tak raději zůstával zavřený doma. Totéž vyžadoval po své ženě. Eva se proměnila ve vzornou pečovatelku. "Bylo to těžké. Měl pořád špatnou náladu. Nic ho netěšilo, nic ho nebavilo. Jeho negativní vlastnosti se stupňovaly." Krátce po osmdesátých narozeninách dostal zápal plic a nechal se převézt do benešovské nemocnice, kde 2. října 2004 zemřel.

Říkala jsem mu krátce Lu

Foto: archiv sběratelky (7)

Č Eva, rodačka z Prahy, se od osmi let věnovala baletu, učila se u slavné Jelizavety Nikolské.

Č Luděk byl rozený komik a diváci ho milovali.

ř Od svého prvního muže dostávala krásné šperky.

ě Eva v šatech od Hany Podolské s manželem Janem Prokešem.

ě Přes třicet let hrál Kopřiva v Divadle E. F. Buriana.

Č Eva často moderovala módní přehlídky v karlovarském hotelu Pupp.

Luděk se s Evou oženil na zámku v Benátkách nad Jizerou.



Luděk

Kopřiva

Otíkova poslední láska

Ačkoli nebyl žádný zvláštní krasavec, vždycky si vybíral nádherné ženy a díky svému temperamentu neměl problém je získat. Tu poslední, Evu Prokešovou, znal ze všech nejdéle, léta však byli jen kamarádi.

Luděk Kopřiva (1924-2004) byl výborný komik, o to však složitější povaha. Když se v roce 1991 zavíralo Divadlo E. F. Buriana, v němž působil třicet let, jako by končila i jeho kariéra. V roce 1991 si také naposledy

zahrál velebníčka, faráře Otíka, v komedii Slunce, seno, erotika a po ní už se objevil před kamerou jen párkrát. Následující roky Ludka Kopřivu čekal luxusní důchod, který mu ztrpčila až Parkinsonova choroba.



▲ Luděk byl rozený komik a diváci ho milovali.



▲ Eva, rodačka z Prahy, se od osmi let věnovala baletu, učila se u slavné Jelizavety Nikolské.

Foto: archiv sběratelky (7)

K divadlu ho přivedl otec, záněšený ochotník, který režíroval a psal hry pro děti, takže Luděk svou první roli dostal jako osmičlenný právě od něho. Za války se přihlásil na konzervatoř, která se rok po osvobození reformovala na vysokou školu, DAMU, a tu Kopřiva absolvoval v roce 1948. Potom odešel téměř s celým ročníkem do Státního divadla v Ostravě a odtud za tři roky přešel do Divadla J. K. Tyla v Plzni.

▼ Od svého prvního muže dostávala krásné šperky.



výšky prý měl mindrák, ale celkově své nedokonalosti kompenzoval určitým osobním kouzlem. Eva Prokešová se za něho přes všechna varování vdala. Po listopadu 1989 získal v restituci mimo jiné část činžovního domu po babičce, která byla zdatná obchodnice, a z jeho prodeje i příjemné peníze. Eva na tom byla finančně také dobře, a tak stačilo sbalit kufry a jet, kdykoli si vzpomněli. Procesto-

Právě tam se seznámil s tanečnicí a příležitostnou herečkou Evou Prokešovou (1933–2016), za svobodna Havlíčkovou. To už byl ovšem ženatý s rozhlasovou redaktorkou Ōlgou a Eva vdaná za herce Jana Prokeše.

„S Luďkem, kterému jsem říkala jen krátce Lu, jsme se brzy skamarádili. S mým mužem se setkávali jako kolegové na jevišti. Jan v té době také režíroval zájezdová představení, v nichž mě s Luďkem často dával dohromady jako protikladné typy. To



▲ Eva v šatech od Hany Podolské s manželem Janem Prokešem.

už jsem byla na volné noze, protože náš synek vyžadoval po těžkém úrazu péči a normální provoz divadla se s tím nedal skloubit. S manželem jsme pak v roce 1959 odešli do Karlových Varů, kde jsme dostali angažmá v tamním divadle, a s Luďkem jsme se od té doby neviděli. Potkala jsem ho až o šestatřicet let později na Václavském náměstí,“ vyprávěla mi Eva před lety. Luďek ji prý po tak dlouhém čase nejdřív vůbec nepoznal, ale rychle se rozpomněl.

„Se svým mužem jsem prožila krásné manželství, ale v roce 1985 mi bohužel zemřel na rakovinu. Do té doby jsme bydleli ve Varech ve státní vile, na jejíž zahradě byly tenisové kurty, hráli jsme divadlo a jezdili s komponovanými pořady po všech okolních lázních. Já také často moderovala módní přehlídky v hotelu Pupp, módu jsem měla vždycky ráda. Po manželově smrti jsem ale ve Varech nedokázala zůstat, všechno tam na mě padalo, a odstěhovala jsem se do Prahy. S Luďkem jsme se začali scházet. Měli jsme mnoho společného – vzpomínky, přátele i zkušenost

s umíráním partnera. Luďkovi zemřela žena také na rakovinu. Určitě ji velmi miloval, ale celý život jí byl nevěrný. Jejich manželství zůstalo bezdětné. Když jsem s Luďkem začala žít, měl vedle mě ještě jednu přítelkyni. Ona o mně věděla, já o ní nikoli. Pak jsem od ní začala dostávat dopisy, v nichž mě před ním varovala... Kdybych to měla vyjádřit stručně: Luďek byl prostě třeskutě na ženském.“

Kopřiva byl poměrně populární herec, i když hrál většinou jen menší role. Díky svému vzhledu byl nepřehlédnutelný a leckdy dokázal rozesmát publikum jen pouhým příchodem na jeviště. Rozhodně nebyl žádný krasavec, navíc byl maličký, drobný, působil až křehce. Ze své malé

vali Ameriku, celou Evropu, Afriku, Asii... Začali si také stavět domek ve Čtyřkolech u Čerčan. A proč právě v téhle obci? Luďek tam míval milenkou, na kterou nemohl zapomenout.

Jejich bohaté zážitky z cest ovšem vystřídalo malé domácí peklo. Luďek onemocněl Parkinsonovou chorobou. V kombinaci s jeho složitou povahou to neznamenovalo nic dobrého. Třás v rukou mu znemožnil řídit auto, což byl po léta jeden z mála koníčků, kterému se náruživě věnoval. Vždycky měl silné a pěkné vozy. Nechtěl, aby ho lidé na jednu viděli nemocného, a tak raději zůstával zavřený doma. Totéž vyžadoval po své ženě. Eva se proměnila ve vzornou pečovatelku. „Bylo to těžké. Měl pořád špatnou náladu. Nic ho netěšilo, nic ho nebavilo. Jeho negativní vlastnosti se stupňovaly.“ Krátce po osmdesátých narozeninách dostal zápal plic a nechal se převézt do benešovské nemocnice, kde 2. října 2004 zemřel.

Blanka Kovaříková

Říkala jsem mu krátce Lu



▲ Přes třicet let hrál Kopřiva v Divadle E. F. Buriana.

◀ Eva často moderovala módní přehlídky v karlovarském hotelu Pupp.



Luděk se s Evou oženil na zámku v Benátkách nad Jizerou.

« zpět na začátek